

عنوان مقاله:

کانی شناسی و توالی پاراژنزی کانسار آهن حسین آباد منطقه کاوند زنجان

محل انتشار:

اولین همایش ملی مجازی علوم زمین (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

معصومه صدیقی تکریمی - کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

محمد رضا جعفری - دکتری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد تهران شمال

خلاصه مقاله:

کانسار آهن حسین آباد کاوند در غرب استان زنجان قرار دارد. این منطقه از دیدگاه ساختاری بخشی از زون ایران مرکزی بوده که میزبان فعالیت های ماگمایی از پرکامبرین تا ترشیری می باشد. واحدهای زمین شناسی این منطقه شامل واحد لیتولوژیکی دولومیت سلطانیه، واحد شیلی چپقلو (شامل شیلهای سیلنتی و رسی سبز و خاکستری تیره)، ماسه سنگ های قرمز آرکوزی مربوط به سازند لالون و در بخش شمال شرقی محدوده و بر روی سازند سلطانیه برونزد کوچکی از آهکهای پرمین (سازند روته)، کنگلومرا و ماسه سنگ قرمز تا ارغوانی سازند فجن و در نهایت توف و شیلهای توفی سازند کرج برونزد دارد. همچنین واحدهای سینیتی (S) و گانیتی (g) در بخش های مختلف منطقه برونزد محدودی دارد. با توجه به مطالعات مقاطع صیقلی می توان دو مرحله کانه سازی را در منطقه مشخص نمود. مرحله اولیه در نتیجه بالا آمدن سیالات گرمابی-ماگمایی کانه دار شروع می شود. مهمترین کانی سولفیدی این مرحله شامل پیریت و کالکوپیریت می باشد. مرحله ثانویه حاصل تبدیل شدگی کانی های تشکیل شده در مرحله اولیه در طی فرآیندهای مختلف است. پیریت متداولترین کانی سولفیدی اولیه در اکثر کانسار است و معمولاً نقطه شروع فرایندهای غنی سازی ثانویه است، به طوری که اکسیدان شدن آن باعث تولید هماتیت (اولیژیست)، گوتیت و ملاکیت به همراه اسیدسولفوریک می شود. کانی های شاخص موجود، کالکوپیریت، پیریت، ملاکیت و هماتیت (اولیژیست) می باشند که همراه با رگه های سیلیسی همراه با انواع دگرسانی در این منطقه گسترش دارند. ترتیب تبلور کانه ها در این کانسار عبارت است از: کانگ، پیریت، کالکوپیریت، هماتیت (اولیژیست)، کالکوسیت، کوولیت، ملاکیت و گوتیت می باشد. بافت غالب کانی سازی، پرکننده فضای خالی می باشد که همراه با بافت های رگه ای، پراکنده دانه و رشد تداخلی و جانشینی دیده می شود.

کلمات کلیدی:

حسین آباد، آهن، پاراژنزی، سلطانیه، هماتیت (اولیژیست)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/267814>

